

Básník, ten má právo veta

Karel Plíhal

1. **Ami** **E** **Ami** **E** **Ami** **E** **Ami**
1. Básník, ten má právo veta, může s klidem v minutě
 Dmi **A⁷** **Dmi** **A⁷** **Dmi** **A⁷** **Dmi**
na místě, kde stála teta, nechat plavat labutě,
G **C** **G** **E**
a tu tetu jednou větou na Venuši zaneše
 Ami **E** **Ami** **E** **Ami** **E** **Ami**
a Venušané s mojí tetou budou samá recese, hej,
 Ami **E** **Ami** **E** **Ami** **E** **Ami**
a Venušané s mojí tetou budou samá deprese.
2. Neboť tetička jim řekne fóry, co by jinde neřekla,
upeče jim buchty hory, což by jinde nepekla,
a v každé buchtě bude skryta jedna malá naděje
a ten, kdo jí do polosyta, od srdce se zasměje,
ten, kdo jí do polosyta, od srdce se zasměje.
3. A kdo žere jako zvíře, jak ti hoši z Venuše,
nevejde se do talíře a po zemi pokluše,
na Venuši vzniknou zmatky - všichni plní naděje,
proto vrátím tetu zpátky, ať je radši tam, kde je,
proto vrátím tetu zpátky, ať nám taky prospěje.
4. Básník, ten má právo veta, co se týče vesmíru,
ale v tomhle konci světa může psát jen na míru,
proto teta bude jenom tetou a Venuše Venuší
a blbost bude nad planetou vnášet smutek do duší,
a blbost bude nad planetou vnášet radost do duší, ^{**A**} juch!